

ПЕРЕДПЛАТА НА „БУКОВИНУ“

в Австро-Угорщині: на цілий рік 16 кор., на пів року 8 кор., на чверть року 4 кор., на місяць 1 кор. 50 сот.
в Росії: на цілий рік 8 карбованців, на пів року 4 карб.
в інших державах: на цілий рік 32 фр., на пів року 16 фр.

Передплата на „Буковину“ разом із тижневиком „Руска Рада“

на цілий рік 18 кор. (вг. 9 рублів або 34 фр.) а на пів року 9 кор., вг. 4-50 р., або 17 фр.
Поодинокі число 10 сотиків.

БУКОВИНА

Виходить кождої середи, п'ятниці і неділі.

Редакция, адміністр. і експедиция „Буковини“

в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.
Ч. телефону 176.
Адрес для телегр.: „Буковина — Чернівці“.

Оголошення приймає ся по 20 сот. від стрічки. „Надіслане“ по 40 сот. від стрічки. При частійших замовленнях відповідний рабат. Рекламний неопечатаний від порт. Рукониси звертає редакция лише за попереднім вастереженням і залученням належності поштової. В справах редакційних можна устно порозумівати ся що дня від 9—10 рано і 2—3 по пол. крім неділі і свят.

По сесії галицького Союму.

Силиканий для переведення реформи ординації виборчої, галицький Союм заняв ся всім иншим, тільки не своєю головною задачею, тільки не реформою виборчою. Хоч пересвідчене про те, що дотеперішня ординація ніяк не удержить ся, панувало між усіма партіями і сторонництвими, та проте справа реформи впала на соймову більшість наче несподівано і викликала такий хаос, що про те, аби реформа прийшла на порядок нарад ще в сій сесії, не могло бути й бесіди.

Комісія для виборчої реформи зібрала ся перший раз дня 9. вересня с. р. і взяла під наради три проекти, які були внесені перед Союмом — а іменно проекти виділу краевого та послів Олесьницького і Глобінського. Кількоденна дискусія над сими проектами не довела до ніякого результату. Комісія не могла згодити ся на ніякий з сих трьох проектів. Вибрано отже субкомітет, котрому поручено уложене нового проекту.

Наради субкомітету тягли ся цілий місяць на щоденних майже, часами дуже довгих засіданнях. Дуже довго йшла річ про засади загальності і безпосередності виборчого права. Консерватисти боронили ся особливо против безпосередності; за обома засадами стояли репрезентанти Русинів і демократів.

Вкінці вилинув до субкомітету проект п. Божинського, який мав погодити оба напрями, т. е. дати можливість вибору і голосованню всім, що його доси не мали, а заравном забезпечити консерватистам їх мандати і впливи на Союм і на край. Проект Божинського був з одної сторони предметом дебат в субкомітеті, з другої предметом торгів поза комітетом. Торги ті вели ся між правницею а лівницею, бо обі ті партії разом мають потребу до ухвалення виборчого закона кваліфіковану більшість і лише дорогою компромісу обох тих партій може бути заповнене його ухваленне.

Проект Божинського, по довершенню в ній змін, пороблених на бажане лівницю, в останній редакції представляє ся — після реляцій „Діла“ — як слідує:

Союм має складати ся з 213 членів — а іменно з 9-ох віридів (8 єпископів і презес Академії Наук у Кракові) і з 204-ох послів з вибору. Тих 204 послів розпадає ся на дві рівні половини: 102 послів вибирають три групи заводів, а прочі 102 виходять з загального, безпосередного і тайного голосованя.

Згадані три групи заводів творять слідуєчі три категорії:

а) група власности земельної, в котрій голосують всі, що оплачують що-найменше 150 корон податку ґрунтового річно, — без огляду на се чи посілість є табулярна чи рустикальна. Ся група вибирає послів 53, і відповідає в нійшій курії великої власности табулярної;

б) група торговельно-промислова, в котрій голосують великі купці і примисловці, як також ремісники. Купці і примисловці голосуючі в сій групі, мусять платити що найменше 150 корон податку зарібкового і вони вибирають разом послів 14 — а 6-ох послів мають вибирати організації (корпорації) ремісничі, з'організовані на основі закона промислового. Разом та група мала би 20 послів. — Вкінці

в) остальных 29 мандатів із груп заводових має розділити ся так, що 15 послів мали-би вибирати ради громадені тих міст, які на основі дотеперішного закона мають самостійне право вибору з дотеперішної курії міст а прочі 14 мандатів має ся розділити між університети (вибирали-би по 3 послів), політехніку (вибирали би 2 послів), палати адвокатські, нотаріальні і лікарські.

Таким чином всі три групи мали би 102 послів. Других 102 послів має вибирати ся з загальних, безпосередних і тайних виборів з 102 округів виборчих; з тих 102 округів припадає має 28 на більші міста, 28 на сільські округи західної Галичини, 12 на округи, які мають вкрити ся з містечок і польських сіл східної Галичини для забезпечення польських меншостей — а в кінці 34 на чисто рускі округи.

В усіх округах загального голосованя має бути заведена система плуральна. Іменно ті виборці, котрі укінчили 35 літ віку і є жонаті зглядно вдівцями, або котрі укінчили середню школу або знов котрі платять що найменше 10 корон податку ґрунтового, мають мати по два голоси. У кого заходять дві або три тих умови, сей має дістати аж три голоси. Решта повнолітніх муштин дістає по одному голосови.

Спосіб переводження загальних і безпосередних виборів проектує ся зовсім аналогічно до виборів парламентарних. Голосоване має відбувати ся так тут, як і в групах заводових картками.

Так виглядає проект Божинського з останньої хвилі нарад субкомітету. На него правдоподібно згодять ся делегати правниці і лівниці.

Рускому народови признає проект Божинського 34 мандатів, зн. шесту часть усіх послів. Піднесу-ючи курію більшої послівости з 44 мандатів на 53, даючи перевагу містам над селами, яким полишає і на дальше 74 мандатів, та ігноруючи зовсім рускі мен-

шости на заході і по містах — проект Божинського чинить і те заступництво Русинів ілюзорним. У виду того пос. Олесьницький заложив іменем руского народу протест против сего проекту, заявляючи, що на таку реформу Русини ніколи не згодять ся. В грудні має галицький союм ще раз зійти ся, щоб перед закінченем свого періоду полагодити остаточно справу реформи; в інтересі руского народу буде, що-б краще жадної реформи не ухвалено, ані-ж мала-б вона стати ся для него новим поневоленем.

З поміж законів ухвалених соймом в сій сесії найважливіші головно два: закон ловецький та регуляційний соймовий. В дебатах над одним і другим взяли рускі посли живу участь, а проти ухвалення регуляційну в проєктованім тексті урядили спільно з польськими лівовцями обструкцію, як ми доносили вже — не безуспішно.

Що-до ловецького закона, який доси був справдішним нещастем мужицького населеня, рускі посли жадали: щоб мужики мали право, хочби й з обмеженнями, самі полювати на своїх ґрунтах, щоби право полювання арендовано не в староствах але по громадах та щоби врешті о поверненню шкідл. вчинених дичиною рішав суд, до якого населене мало б довіре, який без проволоки сповняв би свої обовязки. Два перші жаданя удало ся руским послам вибороти хоча й з обмеженням, третє остало ся незадоволене. Та будь-що-будь новий ловецький закон все таки значно догідніший для мужицького населеня як давний — а се головно заслуга руского клубу.

Порішено також в сій сесії вибір руского члена до виділу краевого. Руский клуб, який в більшості складаєть ся з Українців, розбив ся в сій справі: українські члени поставили кандидатуру безбараного п. Охримовича, капітан п. Ганчаковського. Рішили вибір Поляки, віддаючи більшість голосів Охримовичеві. Справа сама собою не мала-б більшого значіння, бо час урядованя вибраного члена надто короткий тай особі кандидатів не варті того, щоб ними займатися, але кидати зумили надати справі цікавий зворот. Для зеднаня голосів кандидатурі п. Ганчаковського і загально ad caritatem benevolentiam польської шляхти, виголосив представителі капітан п. Король довгу бесіду, в якій змалював небезпеку радикального руху для польского і руского народу (читай: польської шляхти і москвофілів) та завізав Поляків, щоб спільно з уміркованими рускими елементами (зн. москвофілами) борювали ся сей рух. Знаючи, що у москвофілів радикалізм є рівнозначний з українством, ми промову посла Короля мусимо уважати офіційною

А. П. Чехов.

МЕДВІДЬ.

Шутка в 1. дії.

Дальше.

СМІРНОВ (зірдити сльмі). Жалоба!... Не розумію за кого ви мене маєте? Справді я не знаю на що ви носите те чорне доміно і похоронили себе в чотирох стінах! Ще би! Се таке таємниче таке поетичне! Буде Ухати коло вашої хати який небудь юнкер або купець поет, нотляне на вікна і подумает: „Тут живе таємничя Тамара, що з любови до чоловіка похоронила себе в чотирох стінах.“ Знаємо ми ті штучки!

ПОПОВА (вибухає). Що? Як ви смієте мені все те говорити?

СМІРНОВ. Ви похоронили себе живцем, а от не забули напудровати ся.

ПОПОВА. Як ви смієте до мене так говорити?

СМІРНОВ. Не кричіть, прошу вас, я вам не приказчик. Позвольте мені називати річі їх справжніми іменами. Я не жінка і привик висказувати свої гадки прямо! Не кричіть, з ласки своєї!

ПОПОВА. Не я кричу, а ви кричите! Будьте ласкаві зівставити мене в спокою.

СМІРНОВ. Віддайте мені гроші то я поїду.

ПОПОВА. Не дам я вам гроший!

СМІРНОВ. Ні, дайте!

ПОПОВА. Ні, на злість вам не дістанете ані копійки! Можете зівставити мене в спокою.

СМІРНОВ. Я не маю шаста бути ані вашим чоловіком, ані женихом, і тому прошу вас, не робіть мені спен (сїдає). Я того не люблю.

ПОПОВА (задишує від мйсу). Ви сіли?

СМІРНОВ. Сів.

ПОПОВА. Прощу вас, виносьте ся!

СМІРНОВ. Віддайте гроші... (на боці). Ох! який я лютий! Який я лютий!

ПОПОВА. Я не бажаю собі говорити з ґбурами.

Прощу забирати ся геть! (падає). Ви не винесете ся? Ні?

СМІРНОВ. Ні!

ПОПОВА. Ні?

СМІРНОВ. Ні!

ПОПОВА. Добре! (дзвонить).

ІХ.

Ті і Лука.

ПОПОВА. Лука! Викинь того пана!

ЛУКА (відходить до Смирнова). Пане, ідїть, кож велять! Тут нічого...

СМІРНОВ (відскакує). Мовчи! Ти до кого говориш?

Я з тебе салату зроблю!

ЛУКА (мовить ся за сцену). Батеньки!... Угодники!... (падає на крісло). Ой слабо мені, слабо. Дух заступило!

ПОПОВА. Де Даша? Даша! (кричить). Даша! Пелітїя! Даша! (дзвонить).

ЛУКА. Ох! Вей на угоди пішли... Нікого дома нема... Слабо! Води!

ПОПОВА. Забирайте ся геть!

СМІРНОВ. Не могли би бути троха чемніші?

ПОПОВА (затискає кулаки, і тушає ногами). Ви мужик! Грубий медвідь! Вурґон! Монстр!

СМІРНОВ. Що? Що ви сказали?

ПОПОВА. Я сказала, що ви медвідь монстр!

СМІРНОВ (наступає). Позвольте, яке ви маєте право обиджати мене?

ПОПОВА. Так обиджую... Ну так що? Ви думаєте, що я вас бою ся?

СМІРНОВ. А ви думаєте, що як ви поетичне сотворїня, то маєте право обиджати мене безкарно? Так! На поединок!

ЛУКА. Батеньки!... Угодники!... Води!...

СМІРНОВ. Стріляти ся!

ПОПОВА. Ви думаєте, що як ви маєте дужі кулаки і воляче горло, то я вас боюся? А? Вурґон ви!

СМІРНОВ. На поединок! Я нікому не позволю обиджати себе і не стану дивити ся, що ви жінка, слабе сотворїня!

ПОПОВА (старає ся перекричати). Медвідь! Медвідь! Медвідь!

СМІРНОВ. Пора вже зірвати ся з пересудом, що тільки мужчини обовязані відповідати за обиди!

Рівноправність, так рівноправність, чорт побери! На поединок!

ПОПОВА. Хотите стріляти ся? Прощу!

СМІРНОВ. Сейчас!

ПОПОВА. Сейчас! По чоловікови остали пістолети...

Я сейчас принесу їх сюди... (іде скоро і вертаєть ся). З якою я сатисфакцією вліну кулю в ваше міяне чоло! Чорт вас побери! (виходить).

СМІРНОВ. Підстрілю ю як курятко! Я не дїтвак не сентиментальне щеня, для мене нема слабих сотворїнь!

ЛУКА. Батентку рідненький!... (падає на колїна). Зроби ласку, змилуй ся надїмною старим, іди ти звідси! Налажав на смерть, а тут ще стріляти збираєш ся!

СМІРНОВ (не слухає його). Стріляти ся, отсе рівноправність, еманіпація! Тут оба пола рівні!

Підстрілю ю для принципї! Але що за жєнщина? (покривляє ся). Чорт вас побери... вліну кулю в міяне чоло... яка, яка... Почервонїла, очі блищать... Визов прийняла! Слово чєсти, перший раз в житю таку бачу...

ЛУКА. Батеньку, йди звідси! Я буду вічно Бога молити!...

СМІРНОВ. Ото жєнщина! Таке то розумію! Правдива жєнщина! Не мамалїга, не мазгай, а огонь, порох, ракета! Аж жаль вбивати!

офертою в цілі злуки і спільної боротьби з українським рухом. Виправді і досі не було жадною тайною, що московським готові зеднати ся навіть з найтітшими ворогами руского народу, щоб тільки знищити не мило для них українство, все-ж таки проголошене сеї засади з соймової трибуни характеристичне на стільки, що варта про него згадати, як про найновіший етап в еволюції московофільства.

Отворене читальні і віче у Вашківцях н. Сер.

В неділю дня 6. жовтня с. р. відбуло ся отворене читальні „Рускої Бесіди“ в Вашківцях н. Сер. в одній з найкращих кацапських твердинь. Хоті кілька кацапників з Мельничукової школи вже в неділю від ранного ранку увихали ся мов скажені по есею і ріжними способами відроджували людям, щоби не йшли на отворене читальні, то все таки явилось ся споре число чесних селян на се сьвато. З Черновців прибув посол Спинул, котрого прийняли зібрані одушевленим „славно“ а начальник каси Митро Олар передав хліб і сім'ю. З інтелігентної прибув п. Носієвич з Чернівців, п. Т. Бачинський з женою і п. Тевтулом з Іцкан, п. Стришка з родиною, п. А. Одовійчук з родиною, п. Д. Поклітар, п. Кеначук з Вовчинця і п. Глинка з Шерівців. Збори отворив п. Вершигора гарною промовою, вітаючи п. посла Спинула і всіх присутніх та запропонував на председателя зборів о. Лазара Григоровича, на его заступ. Митро Олар, а на секретаря п. Бачинського, на що всі одностайно згодили ся. Голова зборів подякував за вибір, завізав зібраних до єдності і згоди і прирік, що буде старати ся повести се нове товариство на шлях, що провадить до добробуту і ліпшої долі. П. Т. Бачинський об'яснив статут товариства, а на внесені п. Глинка ухвалено членську вкладку 50 сот. на рік.

До старшин увійшли: Самуїл Гуменюк гол., Митро Олар заст., Ілі Вершигора писар, Яків Матліньський бібліотекар, Іван Костюк касер; Митро Василас і Митро Олар Вас. заступн.

Збори ухвалили пристати до головного тов. „Руска Бесіда“ в Чернівцях.

Наступило відтак справоздане п. Спинула із його посольської діяльності. Про се віче пише нам другий дописувач.

В неділю, дня 6. жовтня с. р. відбуло ся віче у Вашківцях н. Сер. На віче прибули майже всі виборці місцеві, доокресна інтелігенція тай штабовці залого кацапа Могильницького із Серету під проводом писарчука Шелепюка та Романа. Треба ще сказати, що Вашківці н. Сер. величають ся кацапнею, на чолі котрої стоїть Іван Мельничук, хлібороб із Вашківців.

Голова місцевої каси Дмитро Олар привітав посла Спинула по стародавнім руским звичаю хлібом і соломю. По отворенні віча і по вибранню председателя, его заступника та писаря, забрав слово п. посол Спинул. В своїй двогодинній бесіді пригадав посол учасникам, яку то тяжку борбу треба було вести при весняних виборах із кацапами, щоби вислати до Ради державної своїх щирих людей. Ріжними підлими способами старали ся вони збаламутити нарід. Однак

показало ся, що нарід вже пізнав тих кириників і своїх найгірших ворогів, бо вибрав до Ради державної своїх людей. Представивши зібраним докладно дотеперішню працю послів руского клубу взагалі, а буюковинських послів з окрема, розповів про вибір президента палати і его заступників.

Дальше говорив посол, що вороги робучого народу в парламенті згуртували ся у велику більшість, аби тим успішнішою боротьби ся проти щирих заступників народу. Рускі послы повидівши се почали і собі шукати союзників, як соціальних демократів, щоби ударемнити ворожі заходи. Згодом згадав п. Спинул о зрадї кацапських послів Маркова і Глібовіцького, що зрадили наш нарід в парламенті заявляючи, що вони заступають не руско-український нарід, а московський. Бесідник закінчив свою промову зазивом до всіх виборців, аби підтримували его і цілий руский клуб, згоджуючи ся з їх поступованем у парламенті. З висновками п. посла згодили ся всі, навіть і кацапи. По промові п. Спинула забрав слово начальник громадської п. Обух і просив посла, щоби виведив для громади запомогу і пожичку для дальшої будови церкви. Описав забрав слово кацапський підхвостень Іван Мельничук з Вашківців. В своїй довшій бесіді згадав він про народні кривди через давню куріальну ординацію виборчу і вітаючи нову ординацію нарікав на кривди руского народу, яку потерпів через несправедливий поділ мандатів. Згадавши де що про висняні вибори критикував постуи послів руского клубу і ганив їх дотеперішню працю. Одобрив за те виступ послів Маркова і Глібовіцького і приписав їх праці все то, що в так короткій сесії виборів руский клуб для свого народу. Докоряючи п. Спинула за те, чому не постарав ся, аби не виплачувати послам діти підчас перерви сесії, завізав его, щоби виступив із руского клубу і вступив разом з Марковом і Глібовіцьким до московського. На сїм закінчив свою бесіду. П. посол Спинул забрав ще раз слово і доказавши докладно всім учасникам, що виводи п. Мельничука то лиш мізерні брїхлі і клевети на него і цілий руский клуб, запитав присутніх, чи хочуть, аби він вступив до московського клубу, чи й на далі лишив ся в руским клубі? Вої як один піднявши руки, (навіть Мельничук) сказали: Не хочемо московського, але руского клубу. На сїм закінчено віче.

З російської України.

(Перша українська лекція на вищих жіночих курсах в Києві. — Літературна спадщина Марка Вовчка. — Організація „Українського наукового товариства“ в Києві).

17 вересня ст. ст. на вищих жіночих курсах при повній аудиторії відбулась перша лекція по українській літературі проф. Лободи.

В невеликій передмові проф. зняв цікаве для багатьох слухачок питання, який термін має більше право на існування: „Україна“ чи „Малоросія“, і висловив ся за першим. Далі лектор торкнув ся питання про те, де і коли почав своє жите український народ, ілюструючи свої висновки деякими літературними пам'ятниками. Між иньшим, він пригадав і суперечки з сього приводу між Франком і Істор. Істриним.

Після лекції до проф. підійшла делегатка від курсисток-Українок і, привітавши його з початком українських лекцій, просила надалі вести виклади українською мовою. Проф. Лобода щиро подякував слухачкам за привіт і за те, що вони звертають ся до нього по українському, але відповідаючи на бажання курсисток Українок, сказав, що він радий би виконати їхню просьбу, та на жаль не може, бо професорська рада обов'язала його нічого без них не робити, тим паче такого, як виклади українською мовою. Зазначивши далі становище курсів, яке зовсім не можна рівняти з університетським, він сказав, що через се курсисти повинні доки що мовчати і брати тільки те, що дають. Крім того, виклади українською мовою примушувати муть викладати кождо лекцію і мовою російською, бо багато слухачок не розуміють по українському — а товкти одне й те-ж на двох мовах не геть-то приємно. Та й взагалі, додав проф., звертаючись до Українок, ви своєю просьбою ставите мене в неприємне становище, бо... я не знаю гаразд української мови. А се, можна сказати, найголовніша річ.

Такі заяви д. Лободи зробили на Українок прикре вражіння і, звичайно, не могли задовольнити їх і вони рішили таки домогати ся свого.

Дуже погано звучать такі заяви проф. Українця!

Як доносить „Рада“, по смерті української письменниці Марка Вовчка остала ся дуже цінна літературна спадщина, яку розглядає тепер у Петербурзі д. В. Доманицкий. Серед паперів небіжки є оригінали усіх найкращих (12) оповідань її, з дуже незначними поправками в них П. Куліша, недруковане оповідане „Дяк“ (написане 1859 року), декілька початків або недокінчених оповідань, листи з Парижа (недруковані), кілька українських оповідань, написаних в останніх 3—4 роках (одно велике, писане перед самою смертю), дуже цінні листи її до чоловіка — Олени Марковича (1857—1862 р.), листи до неї Куліша, Шевченка (оден), Білозерського, Н. Макарова. Листи сі дають багато цінного матеріялу про часи „Основи“ і основня, а що найважливіше — показують ступінь за ступінем, коли і при яких умовах що писала Марія Олександрівна. Листи М. О. з 1857 р. писані такою чудовою класичною мовою, що се одно могло-б свідчити про її авторство, а не чиясь инше, як би не було певних інших даних, що участь Олени Марковича (першого чоловіка) була хіба в тому, що він поставив історичний та етнографічний матеріял для її оповідань. Ті-ж та інші ще листи (Герцена, Турічкова та інших російських письменників) дають матеріял, щоб зрозуміти, які причини були тому, що Марко Вовчок зійшла з української ниви на російську. Усі нові дані д. В. Доманицкий використає для спеціальної статі, що має бути видрукована в одній з найближчих книжок „України“.

Українське наукове товариство на загальній зібранні дня 14. вересня ст. ст. ухвалило для організації наукової роботи приступити до утворення секцій і комісій по певним грунам наук і насамперед організувавши три секції, до яких можна сподівати ся більшого числа членів, а власне:

а) секції історичної — для історії з помітними науками, археології, етнології, історії штуки, права, економіки — взагалі і особливо для історії України, її археології, етнології і т. д.

ЛУКА. Батеньку... рідненький, йди з відси!

СМІРНОВ. Вона мені рішучо подобаєть ся! Рішучо! Хоч і ямни на щоках, а подобаєть ся! Я вже готов і довг її подарувати... і злість минула... Незвичайна жінщина!

Х.

Ті і Попова.

ПОПОВА (входить з пістолетом). Ось і пістолети... Але поки ще будемо бити ся, мусите показати мені, як то стріляє ся... Я ще ніколи не держала пістолета в руці.

ЛУКА. Спаси, Господи і помилуй... Піду пошукаю садівника і візника... Звідки взялась така напасть на нашу голову... (входить).

СМІРНОВ (оглядає пістолети). Бачите, то є кілька родів пістолетів... Спеціально подинкові пістолети є Мортімера казлеві. А ті ваші, то револьвери системи Сміт ет Вессон, потрібні, декстраторам, центральні... Дуже гарні пістолети!.. Вони коштують що найменше 90 рублів за пару... Револьвер треба держати так... (ма боці). Очі, очі! Горяча баба...

ПОПОВА. Так?

СМІРНОВ. Аякже, так... Потім піднімаєте курок... ось так прицілюєте... Голову трошки назад! Руку витягніть, як слід... ось так... Потім ось-тим пальцем притискаєте сю штучку — і більш нічо... Тільки головне правило: не горячити ся і цілком без поспіху... Старати ся, щоби рука не задрожала.

ПОПОВА. Добре... В кімнаті стріляти ся невідгідно, ходім в сад.

СМІРНОВ. Ходім. Тільки я кажу на перед, що я вистрілю у воздух.

ПОПОВА. Що чого не стало! А то чому?

СМІРНОВ. Тому, що... тому, що... то мое діло, чому!

ПОПОВА. То ви такі відважні? Так? А-а-а! Ні добродію, ви не крутіть! Прощу йти за мною! Я не успокою ся, доки не пробю вашого лоба... того лоба, що я його так ненавиджу. Налякали ся?

СМІРНОВ. Так, налякав ся.

ПОПОВА. Врештє! Тому ви не хочете бити ся?

СМІРНОВ. Тому, що... тому, що ви... мені подобаєть ся!

ПОПОВА (сміється ся злобно). Я йому подобаю ся! Він сьміє говорити, що я йому подобаю ся! (показує на двері). Можете!

СМІРНОВ (кладає мовчки револьвер, бере шапку і йде: коло дверей стає, звільно дивлять ся на себе жовчки; потім він говорить, несміливо підходячи до Попової). Слухайте... Ви все ще гніваєте ся?... Я теж по чортівски недобрий, але, розумієте... якби то так сказати... Діло в тім, що видите, така історія, властиво кажу... (кричить). Ну, так, чи я тому що винний, що ви мені подобаєте ся? (ловить поруччя прїсла, крісло тріщить і ломить ся). Чорт зна, які в вас слабї меблі! Ви мені подобаєте ся! Розумієте? Я... я залюбив ся!

ПОПОВА. Йдіть від мене, — я вас ненавиджу!

СМІРНОВ. Воже, яка жінщина! Ніколи в житю не бачив чогось подібного! Пропав я! Згинув! Попавсь в лапку, як миш!

ПОПОВА. Йдіть від мене, бо буду стріляти!

СМІРНОВ. Стріляйте! Ви не можете зрозуміти, яке щастє вмерти під поглядом тих чудних очей, вмерти з револьвера, що его держить та маленька, аksamітна ручка... Я з ума зійшов! Думайте і рішайте сейчас, бо як я підзвїдти, то ми вже ніколи більше не побачимо ся! Рішайте... Я дворянин, порядний чоловік, маю десять тисячів річного доходу... трафляю кулею в підкинений грїш... маю гарні конї... Хочете бути моєю жінкою?

ПОПОВА (зворушена, потрїсає револьвером). Стріляйте ся! На поединок!

СМІРНОВ. З ума зійшов... Нічого не розумію... (кричить). Чоловіче, води!

ПОПОВА (кричить). На поединок!

СМІРНОВ. З ума зійшов, залюбив ся, як школяр, як дурак! (ловить її за руку, она кричить з болю). Я люблю вас! (падає на колїна). Люблю, як ніколи не любив. Дванадцять жінщин я покинув, де-

вять покинуло мене, але ні одну з них я не любив так, як вас... Покваснів, посолодїв, розкис... клячу перед вами як дурний і предкладаю вам руку... Сиди, ганьба! Пять літ не любив ся, дав собі слово і знова заматав ся як дшпель в чужий полукіпнок! Руку предкладаю, Так чи ні? Не хочите? Не треба! (стає і йде скоро до дверей).

ПОПОВА. Стрівайте...

СМІРНОВ (задержує ся). Ну?

ПОПОВА. Нічого, йдіть... Впрочім стрівайте... Ні, йдіть, йдіть! Я вас ненавиджу! Або ні... Не йдіть! Ах, колиб ви знали яка я люта, яка я люта (кидає на стіл револьвер). Пальці спухли від тої погани... (рве зі злости аустику). Чогож ви стоїте? Забирайте ся!

СМІРНОВ. Прощайте.

ПОПОВА. Так, так, йдіть!.. (кричить). Кудж ви? Стрівайте... А впрочім, йдіть. Ах, яка я люта! Не зближуйтесь, не зближуйтесь!

СМІРНОВ (підходить до неї). Який я на себе лихий! Залюбив ся, як гімназіст, клячав... Аж мороз поза шкіру йде... (трубо). Я люблю вас! Дуже мені треба було залюблювати ся в вас! Завтра проценти платити, сінокоси почали ся, а тут ви... (обнімає її). Ніколи того не прощу собі... ПОПОВА. Йдіть геть! Геть руки! Я вас... ненавиджу! На по-поединок! (довгий поцілуй).

XI.

Ті, Лука з сокирою, Садівник з граблями, Візник з сїлами і Робітники з колами.

ЛУКА (побачивши, цілуєть ся парочку). Батеньки! (паєза)

ПОПОВА (спустивши очі). Лука, скажеш там в отайні, щоби нині Тобі зовсім не давали візса.

Завіса.

Переклав: Франц Кокоєстий.

б) секції фізіологічної — для мови, історії літератури, народної словесності — української й загальної;

в) секції природної — для наук фізико-математичних, природних і лікарських взагалі і в спеціальній приналежності до українського народу й України.

Особи, що працюють в таких сферах знання, які різними своїми сторонами заходять то в ту, то в іншу групу наук, можуть приставати до тої секції, до якої почували себе ближшими по характеру своїх занять. Так, географ чи антрополог може пристати чи до природничої, чи до історичної секції, етнограф — чи фізіологічної, чи до історичної, куди чує себе ближшим.

Нові секції можуть творитись, відокремлятися, коли до них заявляється значне число членів.

Окрім секцій, як органи менші, спеціальніші помічні для секцій, будуть творити ся комісії, до яких можуть належати і не члени товариства. Творене їх буде залежати від зросту роботи. Намічено комісії язикову і етнографічну, для яких можна сподіватися багато діяльних сил. Дуже пожадана була б комісія статистико-економічна, коли б знайшлося для неї досить робітників як найскорійш.

І секції, і комісії являються ся робочими органами товариства. Член товариства не обов'язаний належати до них і брати участь в них; хто-ж пристає до них, приймає на себе моральний обов'язок брати діяльну участь в роботі тої секції чи комісії, до котрої він пристає. Окрім котроїсь секції можна належати і до одної чи більше комісій; можна належати до комісії, не належачи до ніякої секції і навпаки.

Насамперед будуть організовані секції. Коли заявиться до них відповідне число членів, Рада (виділ) скличе їх для організування своїх секцій, а потім секції епілично вироблять інструкцію для себе, яка буде нормувати їх діяльність. Поки секції і комісії не організують ся вповні, наукову роботу буде організувати Рада. Вже розпочали ся наукові засідання, що мають відбуватися по два тижні. На сих засіданнях будуть читатись наукові реферати і розвідки членів присутніх і не присутніх. Той, хто не володіє українською мовою, може робити свій доклад і по російськи. Наукові доклади вийдуть в річнику товариства, для того по доложенню їх мають присилати ся до товариства для видання їх — хто побажає видати їх в річнику товариства. Річник може бути розділений на два випуски, і реферати, які будуть предложені до нового року, можуть вийти першим випуском весною.

Потім незабаром Рада приступає до організації публічних викладів на українській мові, головню в сфері українознавства. Намічені також, як бажана річ, зладження наукових курсів з різних сторін українознавства для друку, а для ширшої організації наукової роботи і розв'язання різних справ більш практичного характеру — укладення наукових з'їздів.

Головою товариства, є М. Грушевський, секретарем Ів. Стещенко.

Доси належать до товариства отсі члени: Антонович В. В., Антонович К. Н., Борло А. А., Біляшевський М. Ф., Василенко М. П., Вовк Ф. К., Грінченко В. Д., Грушевський М. С., Грушевський О. С., Джиджора І. Н., Доманицкий В. К., Дурдуковський В. Ф., Житецький П. І., Каманин І. М., Квятковський Г. І., Колесса Ол., Комаров М. Ф., Корчак Чепурковський А. В., Левицкий І. С., Левицкий О. І., Лисенко М. В., Лучинський В. І., Лучинський І. В., Михальчук К. П., Модилевський В. Л., Науменко В. П., Павлуцкий Г. В., Перетц В. Н., Русов О. О., Смалъ Стоцкий С., Сумцов Н. Ф., Стещенко І. М., Тимченко Е. К., Томашівський С., Черняхівська Л. М., Черняхівський О. Г., Шульгин Е. Н., Щербина В. І., Щербина С. Н., Яковлев А. І.

НОВИНКИ.

Чернівці, 15. вересня 1907.

Виділ „Українського Касина“ в Чернівцях подає до відома, що в суботу дня 19. с. м. о год. 8. вечером уряджує в своїм льокалі в „Народнім Домі“ „чайний вечір“ (евентуально з танцями) для Вп. членів з родинами та гостей впроваджених членами Стрій — домашній. Просимо о численну участь. — К. Клим, голова, Р. Цегельський, секретар.

† „Neue freie Lehrerzeitung“ померла минувшого тижня на грошеві сухоти. Кажуть вправді, що de mortuis aut bene aut nihil, але про сю сердешну покійницю годі нам що доброго сказати. Сгата в останнім „Проміні“ показала аж надто добре, чим небішка була в публічному житті Буковини. „Neue freie Lehrerzeitung“ зробила ся згодом прибічним органом А. Ончула і своєю найважливішою ціллю поставила поборюванню „ворога учительства“ профес. Стоцкого. Вже коначучи, синнула на сего „ворога учительства“ таким багатством їди і ненависті, а на п. Ончула глянула таким благочесним зором, що хльба камінне серце у него або порожні кишень, коли не допоміг їй відомим всемогутчим діком. А так, вічна пам'ять...

Загальні збори тов. укр. студ. „Січ“ відбудуть ся в неділю дня 20. с. м. о год. 9., четверг на 10. і пів до 10. рано в льокалі товариства при ул. панський, ч. 22. з отсим порядком денним: 1. Прочитане і зве-

ршеюване протоколу з останніх загальних зборів; 2. звіт уступаючого виділу і кружків; 3. вибір нового виділу і кружків; 4. вільні внесення і запитання. Просимо всіх товаришів і Вп. Ділів о ласкаву участь. — За виділ тов. укр. студ. „Січ“ в Чернівцях: Іван Рокіша, голова, Д. Николишин, записар.

Виділ товариства „Буковинський Боян“ в Чернівцях повідомляє отсим своїм Вп. Членів, що з днем 16. с. м. починає наново свою діяльність. Проби будуть відбуватися ся правильно що середи і суботи о год. 8. вечером в сали проб. Просимо о як найчисленнішу участь, щоби можна відразу почати позитивну працю. — Модест Левицький, голова, Д. Николишин, управитель хору.

Загальні збори „Кружка жіночої громади“ в Раранчу відбудуть ся в неділю, дня 20 жовтня, о год. 3. по полудні в місцевій читальні з звичайним порядком денним. Просимо, щоби на збори прибуло й дооколичне жіноцтво з Жучки Чорнавки, і Топохівців.

Загальні збори філії тов. „Руска Школа“ в Станівцях, що мали відбутися 6. жовтня с. р. але через мале число явивших ся членів не відбули ся, відбудуть ся в неділю, дня 20. жовтня с. р. о 10. год. перед полудн. в шкільнім будинку в Станівцях з наступним денним порядком: 1. Отворене зборів і прочитане протоколу останніх заг. зборів. 2. Справоздане виділу за мин. рік. 3. Справоздане касове. 4. Вибір нового виділу. 5. Вільні відчити. 6. Нарада над заложеном драматичного кружка. 7. Вільні внесення. Сим запрошує виділ всіх членів нашого тов. як і всіх товаришів і товаришок, котрі ще не належать до тов., явитись численно на зборах і надіслати як найкорше членські вкладки на руки тов. Дениса Самсона в Барбівцях, згідно вписатись в члени нашого тов. — За виділ: Василь Гішка, заступник голови.

Справлене похибки. В останнім числі „Буковини“ у вступній статі вкрала ся через lapsus metoгае немилда похибка, яку отсим простуює: В Сереті нема окружного суду, отже й не міг засудити на смерть особу, про яку там говорить ся. Справа мала ся так, що в Сереті судив оцідний переслухував обжаловану, а судив її суд черновецький. Зрештою головний закид остається ся в повній силі.

Посмертні вісти.

В останній хвилі довідуємо ся, що в Раранчу помер в вівторок 15. с. м. директор народної школи Ярошинський, батько письменниці Євгенії Ярошинської. Похорон відбуде ся в четвер рано. В. Я. п.

Із штуки і літератури.

3 мійського театру. В суботу і неділю дав театр „Cavalieri-ю rusticану“ Масканьоло та „Bajazzo“ Леонавалла, в понеділок оперету Штрауса „Das Wiener Blut“. Бачивши отсі представлення, можемо з чистим сумнієм підтримати наш перший осуд: і опера і оперетка виходять як винічена, гармонійна цілість. Що найбільше можна би жадати від оркестру, або трубачу не заглушували сильного і звучного хору, бо через се пропадає не оден ефект, пр. вступний хор дівчат в „Cavalieri-ю“. Хор прегарний. Зіспіваний в одну цілість, в якій подивляти треба гармонію, силу й чистоту інтонації та певність у співі. Коли б до тих сопранів та тенорів ще кілька басів, то хор театру з 30—35 осіб перевищив би п'ять разів сильнішу букарештенську „Carmen“. З солістів на першій місці треба поставити п. Лінг, яка вміє так незвичайно орудувати своїм голосом та надавати йому відповідний обем, що хто чув її могучий, драматичний спів та бачив пристрасну гру в опері, не вгадав би, що се та сама легка кокетлива співачка з оперетки. П. Рольфа, що в суботу співав Туріда, мусяв заступити в неділю п. Дайтш-Гавит, і ї треба признати йому, що вивязав ся з своєї задачі зовсім добре. Його скаля широка, звук голосу милий, металічний, а головню він добрий артист. Барітон п. Та в бер не зумів вибити ся в „Cavalieri-ю“, за те відспіванем прольогу в „Bajazzo“ та своєю грою зробив на слухачів могуче вражє. Bajazzo співав п. Мушинський. Його голос особливо в найвищих регістрах імпонує металічним звуком і силою а загальне вражє степенує пориваюча, драматична гра. Цікаво, чи його славянське походжє, чи які інші особисті причини спонукали деяких тутешніх рецензентів причинити йому латки; на нашу думку таких сил коби більше. Побічні ролі в операх мали: альтистка пна Геллер, який одначе ролі не дала сам разом розвинути цілої умілости в грі і співі. Увагу звертала на себе павна Чіляг, що побіч уроди визначала ся легким ніжним сопраном і кокетною грою яко Льоля в „Cavalieri-ю“. Треба згадати врешті про барітоніста пана Льюренца, який причиняє ся до загального успіху опери знаменитою режисерією. В оперетці „Wiener Blut“ вибили ся на перше місце елегантний тенорист Дайтш Гаупт, сопраністка павна Лінг, субрета пна Геля та пна Лютар. — Вбухи сміху викликали пан Шілер пан Іранд і пан Гонад. Перший, як підстаркуватий дипломат з комічним саксонським діалектом, другий як тип віденського Spierbürgera, а третій як камердинер, який евентуально в змозі заступити і свого пана — в донжуанстві. — Годі не згадати і пана Ріхтера, який в однійській, коротенькій опері, віддав віденського ейкра. Хори і в оперетці були добрі і тут належить сказати ще похвальне

слово і обом капелікам панови Монови, що дрігував Cavalieri-ю і Чаянекови, що дрігував „Bajazzo“ і „Wienerblut“ бо добрі хори, то вже їх заслуга. Кінчаючи, можемо віддати директорови Клайнови вповні заслужене признанє, що опера й оперетка удали ся йому знаменито, що вже і публіка узнала наповнюючи кождий раз цілий театр. М. Л.

НАУКОВИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Ернест Генель.

Історія розвитку світа.

(Конець).

III. Моністична біогенія. Третій головний період світового розвитку починає ся повстанем організмів на нашій земній кулі і від тоді триває безперервно аж до нині. Великі світові загадки, які нам пропонує ся найінтересніша частина історії землі, уважали ся загально ще на початку 19. століття неізглубимими, або принаймні так трудними, що їх розв'язка, здавалось, лежить в крайній далечині; при кінці 19. віку можемо з оправданою гордостю сказати, що їх розв'язка при помочи модерної біології та її трансформізму в принципі; ба навіть багато поодиноких прояв сего чудесного „царства життя“ сьогодні так досконало фізикально доказано, як якийсь добре відомий фізикальний феномен в аномальній природі. Заслуга за перший найважливіший крок на цьому трудному шляху і за вважане дороги до моністичної розв'язки всіх біологічних проблемів належить ся геніальному французькому натуралістови Жанови Ламаркову; він опублікував 1809. в році уродин Шарля Дарвіна, свою „Philosophie zoologique“. В сім оригінальнім творі зробив він не лише величаву пробу, щоби всі прояви органічного життя пояснити з одноцільної, фізикальної точки, але також отворив дорогу, яка одинока уможливає розв'язку найтяжкої загадки на цьому полі: проблем про природне повстанє органічних форм родів. Ламарк, що мав рівно широкі емпіричні відомости зобласти зоології і ботаники, визначив тут по перший раз основні риси науки о походженню або теорії деценденції; він показав, як всі ті безчисленні форми зв'язані і ростинного світа через загальне перетворенє повстали із спільних, дуже поодиноких первісних форм, і як згодом переміна вигляду через прищепленє, в обонійнім діланню з одицинем, спричинила сю повільну трансмутацию.

Ламарк визначив основні риси науки о походженню, а Шарль Дарвін 50 літ пізнішє не лише не вбито узададив всі важні головні речє теорії деценденції, але також уведеном селекційної теорії або науки о половім добрі виповнив ті локи, які полишила перша. Між тим коли Ламарк мимо всіх засад не міг добити ся успіху, Дарвін мав його в найбільшій мірі; його епохальний твір „Про початок родів через природний добір“ в останніх сорок літах перетворив основню цілю модерну біологію і підвів її на степені розвитку, який рівняє ся з степенями прочих природничих наук. Дарвін став Коперником органічного світа, як а се висловив вже 1868 а е ді Воа-Ремонд 50 літ опісля повторив.

IV. Моністична антропогенія. Четвертим і останнім головним відділом світового розвитку може для нас людий бути сей наймолодший період, в якім розвинув ся наш власний рід. Вже Ламарк (1809) показав, що сей розвиток після здорового розуму можливий лише природною дорогою, через „походженє від малих“, як від найбільше спорідненого сучасного звір'ят. Гекслі показав відтак (1863) в своїй славній розвідці про „становиско чоловіка в природі“, що се важне принятє є коначним висновком теорії деценденції, і що воно доказанє анатомічними, ембріологічними і палеонтологічними фактами; він уважає се „питанє всіх питань“ в принципі розв'язаним. Опісля Дарвін в геніальний спосіб обговорював сю справу з різних сторін в своїм творі про „походженє чоловіка і природний добір“ (1871). Я сам вже в своїй генеральній морфології (1866) сьому найважливішому проблемови науки о походженню присвятив особілу главу. 1874 опублікував я свою антропогенію, в якій по перший раз переведено пробу: слідити за походженем чоловіка цілим рядом його предків аж до найдавнішої первісної форми; при тім опирав ся я рівномірно на три великі пам'ятники історії походженя, на порівнювачу анатомію, онтогенію і палеонтологію.

РУСКА НАСА © РУСКА НАСА

тов. зареєстроване з ограниченою порукою в Чернівцях.

Одинока свого рода українська фінансова інституція на Буковині. — Приймає вкладки щадничі і опростовує їх на 5%. — Пай виносить 40 К і платимо 6% вписове 2 К. — Родимці! Хай клич „свій до свого“ відібе ся голосним відомоном по цілій Буковині і най кожний, що почувє себе щирим патріотом-Українцем складає свої оцадиности в „Рускій Касі“.

Приєднуйте нам нових членів! Дирекция.

Ціна оголошень за одноразове їх поміщення: Ціла сторона 80 К., $\frac{1}{2}$ сторони 60 К., $\frac{1}{3}$ стор. 40 К., $\frac{1}{4}$ стор. 20 К., $\frac{1}{8}$ сторони 10 К., $\frac{1}{16}$ сторони 5 К., $\frac{1}{32}$ сторони 2 К. 50 с. — Анонси обчислює ся після об'єму місця не після малого тексту.

ОГОЛОШЕННЯ.
За рубрики: Надіслані і Оголошення редакція не відповідає.

При кількоразових або при річних замовленнях, значний спуст.
Дрібні Оголошення малим друком (petit), числиться ся по 4 с. від слова.
Належитостий за анонси марками поштовими не приймає ся.

Прошу всіх тих панів товаришів
взглядно управителів шкіл, котрі до те-
пер не купили еще книжок для дитини,
зголосити ся до мене. Даю від книжок
10% рабату і плачу порто.
Через те, що оден проценти з до-
ходу, іде на бідні діти, прошу о чис-
ленні замовлення.
З поважанем
Юрій Князький
учитель в Вашківцях н. Ч.

Г. ФАЙЛЕС
усувач нагнітон
Чернівці,
ул. Руска ч. 8.

Працюйте і щадіть!

Вкладки ощадности на 4%

приймає

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стовариш. зареєстров. з обмеженою порукою у Львові.

Кожного дня (в годинах урядових перед полуднем можна кожду
вкладку назад відобрати.

Позички уділяє Товариство „Дністер“ на 6 проц. за інтабуля-
цією; на кошта покриття дахівками на 5 проц. Сплату розкладає ся
на 10 до 15 літ; при 30 ратах піврічних виносить рата амортиза-
ційна (на капітал і відсотки) 5 кор. 08 сот. від кожних 100 К., позички.

Парцелянти на купно землі можуть в „Дністрі“ получить по-
зички під догідними умовами.

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в „Дністрі“.

З висків уділив „Дністер“ на публичні добродійні ціли квоту
37.275 корон.

Стан 31. грудня 1906:

вкладки	2,561.541-81 К	позички уділені	2,512.635-62 К
уділи членські	193.659-52 „	цінні папери	138.534-20 „
ф. резервовий і цінні	37.338-07 „	льонації	267.364 04 „

Купуйте землю при парцеляціях.

КкООЛЛЕССОО

майже нове

дуже дешево на пролаж. Близше: Друкарня „Р. Рада“ Чернівці,
ул. Петровича ч. 2.

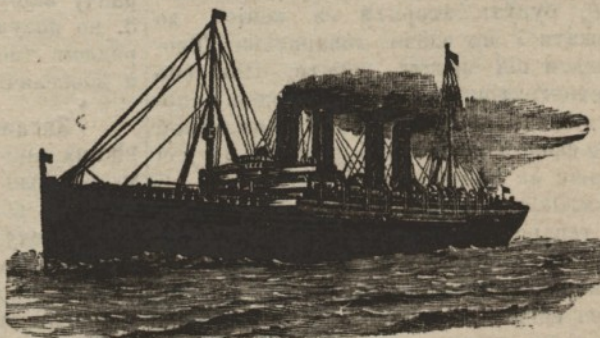
Видання „Рускої Бесіди“ і „Рускої Школи“
можна купити у всіх
філіях „Рускої Бесіди“ і „Рускої Школи“,
в друкарні „Рускої Ради“ і в книгарні І. Рехенберга.

Розповсюджуйте „БУКОВИНУ“ і „РУСКУ РАДУ“.

В 6 днях до Америки,

Переїзд подорожних до

Канади і Аргентини

жадайте пояснень

Напишіть лиш картку кореспонденційну до

Falek & Comp.

Гамбург, Raboisen 30 Amerikahaus.

Кореспонденція у всіх мовах.

Трезкий і левкий зарібок

від 20—30 корон тижнево

може мати кождий хто буде працювати на опа-
тентованій „довгій“ машині „Славія“. Ані
вік ані час не можуть бути на перешкодї. Від-
далене не має жадного значіння. Докладне в-
учене даром. На бажане посилаємо учительку
до дому. Скінчені праці приймаємо до дальшої
відпродажи.

Перше галицьке підприємство домашних робіт паньчос-
кових на довгих машинах до плетеня.

Лібаль і Ска

зареєстроване Товариство торговельне

Львів, улица Кокановского число 39—64.

Не купуйте кулистих машин що суть без вартости.

Жадайте проспектів.

Пояснення і науку уділяє для Буковини Франц Вахович, Чернівці, улица Каро-
лини число 5, І. пов. 171 (—)

Перша Бродсна рафінерія спиритусу, фабрика руму і лікерів

Братів Капелюш

товариство з обмежен. порукою

Броди, жел. дворець. ■■■■■ Львів-Знесене

поручає

Концесіоновані напійки а то:

Контушівку, житнівку, краєві руми, кимінівку і різні розсоліси
та лінери по найдешевших цінах. 177 4—10 н.

Осерти і цінники даром і оплатно.

СКЛАД ТОВАРІВ Б. БАЛЬТІНЕСТРА МОЛОДШОГО

Чернівці, улица Головна-Енценберга ч. 3.

Телефон ч. 301.

Самостійний склад з ц. к.

надвірних фабрик а іменно:

Рік заложеня 1873.

Фабрики обуви: Антона Чапека у Відні, Ф. Л. Попера
в Хрудімі.

Фабрики капелюхів: І. Генрика Іти у Відні, Осипа
Піхлера і Сніва в Грацу.

Поручає новоспрова-

джені артикули як:

Краватки англійські, та тукраєві, найліпші у найновіших
красках і фасонах.
Біде для панів і хлопців під гарантією, ковнярики, маншети,
паньчохи, шкарпетки.
Шашки для панів, панів, дівчат і хлопців послідна новість.
Дугоча конфекція для дівчат і дитини, сукенки, жакети, ман-
тилі, загортки і до того чепці.
Черевки для туристів, до ліса і гірські (Bergsteiger) і ці-
жемки під гарантією.

Конфекція мужеска. Тирольські ковнярики від дощу, англійські
загортки, каміньєлки, шкіряні жакети, до польованя, ав-
томобілів і т. п.
Черевки для дам, панів, дівчат і дитини, найліпші Chevreaux,
Boxealf, найліпші американські ортопедичні форми, че-
ревики дошові.
Парасолі для панів, панів і дитини — від дощу і на прохід,
гарантия на оден рік.
Артикули до подорожи. Найліпші тукраєві і заграничні.

Найбільший вибір англійських копів до подорожи і плахт.
Палички руками із срібла або із звичайним, послідна новість.
Рукавички Glace із оленової шкіри, Obair, найліпшої сорти
„Fonws“ „Dents“ і т. п.
Склад спідного біла др-а Лямана і правдиве Єгерівське.
Пероуми, мила, шітки до голови, убрания, зубів, убір на во-
лосе, всякі артикули шпортові.
Зброя. Револьвери, рушницї, артикули до полюваня, всяка
амуніція.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

З друкарні товариства „Руска Рада“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.

За редакцію відповідає: Віктор Строїч.

За редакцію відповідає: Віктор Строїч.